

Zachtjes meezingen met Anatevka

'Als ik toch eens rijk was'. Heel zachtjes wordt de eerste regel van het bekende liedje maandag meegezongen. Tegelijk deinen enkele hoofden mee, anderen genieten stilletjes van een prachtig neergezette uitvoering van Anatevka, maandag in Theater Markant.

Zangvereniging Viva la Musica heeft keihard gewerkt aan de musical Anatevka en al die moeite is maandagavond duidelijk terug te zien op het podium van Theater Markant. Het decor met de armoedige hutten ziet er prachtig uit en is stevig genoeg om de vioolspeler op het dak te dragen. De 'fiddler on the roof' lijkt een pop die ineens echt viool begint te spelen. Mannen met baarden, petten en een gebedsschortje rond hun middel en vrouwen met hoofddoeken die ondergeschikt zijn aan de man. De niet-joodse student Perchik is het daar niet mee eens: 'Meisjes zijn ook mensen'. De bewoners van Anatevka weten waar ze mee te maken hebben: 'Een Revolutionair!'. De Hoofdrol van Tevye, de arme melkboer, blijkt goed ingevuld te worden door Frank Bovelanders. Een volle zaal geniet van het mooie liedje 'Als ik toch eens rijk was', en de grappen die Tevye maakt komen goed over. 'Dat de overheid jeuk mag krijgen op plekken waar ze niet bij kunnen komen'.

Tevye blijkt zijn hart op de goede plaats te hebben zitten als hij zijn twee dochters met hun geliefden laat trouwen in plaats van ze uitgehuwelijkt te laten worden. Vreemd is dat de derde dochter weer niet mag trouwen met een Rus, maar Anatevka is natuurlijk een verhaal met een eigen geschiedenis, geschreven in de jaren '50 toen Amerika niets moest hebben van Rusland. De Russen zijn ook in Anatevka niet aardig. Tijdens de bruiloft van de oudste dochter slaan ze de boel kort en klein en aan het gerinkel is duidelijk te horen dat Viva la Musica drie avonden lang echte borden aan gruzelementen slaat.

Misschien wel de mooiste scene in de musical is als Tevye zijn eigen leven onder de loep neemt. 'Hou je van mij?', vraagt hij zijn vrouw Golde aan wie hij 25 jaar eerder gekoppeld werd. Het duurt even, maar het antwoord is 'ja'. De humor die de musical Anatevka volop heeft, wordt door Viva la Musica goed overgebracht naar het publiek. De zang en muziek scoren een dikke voldoende en enkele sterke hoofdrollen zoals schoonzoon Motel dragen het stuk. Enkele zinnestjes zijn wat moeilijk te verstaan, maar het publiek geniet met volle teugen.

Als na afloop de zaal leegstroomt, werpen enkele bezoekers nog een blik in de orkestbak waar de dirigent op een trapje lachend zijn laatste zwaaibewegingen maakt naar de orkestleden.

Een brede glimlach toont tevredenheid.

Bij de garderobe stoten toeschouwers elkaar aan:

'HET WAS MOOI, HE'